

CLARK TÁBORONOK ÜZENETE KOVÁTS MIHÁLYRÓL

A clevelandi Egyesült Magyar Egyletek és Cuyahoga megye névben meghívtam Mark W. Clark US. tábornokot, a Citadella katonai akadémia volt elnökét, korunk egyik legjelentősebb hadvezérét és a tekintélyes katonai szakírót a clevelandi Music Hallban május 10-án megtartani kivánt bicentennialis ünnepségekre, ahol Kováts Mihályról, a charlestoni hőséről, kértem ünnepi megemlékezését.

Az alább, eredetben közölt levélben értesített, hogy ezen a napon már kötelezettséget vállalt a charlesoni Kováts Mihály Napon ünnepi beszédet tartani.

Olvasóink előtt emlékezetes még, hogy 1954-ben Clark tábornok leplezte le a délcarolinai Citadella falában a Kováts emléktáblát és az ott elmondott avató beszédével örökre beírá nevét a magyar hadtörténelem szakirodalmába.

Clark tábornok a második világháborúban mint az ötödik US. hadsereg parancsnoka, az ausztriai US. haderő főparancsnoka és az ottani szövetséges megszálló erők legfelső tanácsának amerikai tagja, a távolkeleti (koreai) UN. haderők fővezére és az ottani US. hadsereg vezénylő tábornoka nemcsak a csatatereken, hanem békéidőkben katonai szakmunkáiban (*Calculated risk, 1950, From the Danube to the Yalu, 1954, etc.*) is mindig azt az álláspontot képviselte, mely nemcsak hazájának, hanem az egyetemes emberiség minden tagjának a klasszikus szabadságjogokat követelte!

A genfi tárgyalások után, (ahol az USA egyik volt moszkvai követének a vallomása szerint már előre elárulták a magyar szabadságharcot) Allen W. Dulles, a CIA akkori igazgatója megbizásából 1955-ben írt kiértékelésében vakmerősgéggel és kitartással párosult agresszív külpolitikai vezetést és a Vasfüggöny mögötti országokban az Egyesült Államok szánalmasan sivár felderítő munkájának a gyökereket megváltoztatását követelte. (A. W. Dulles: *The craft of intelligence*. New York: Harper, 1963, p. 259.)

Ács Imre

(magyar újság, 1976 április 29.)

Dear Dr. Acs:

Your kind letter of April 8 was forwarded to me at Walter Reed Hospital where I am recuperating after having a pacemaker installed. I am getting along all right and must take it easy for awhile.

I am very honored that you have asked me to deliver your Bicentennial address at the United Hungarian Societies' commemoration of the death of Hungarian-American patriot Colonel Michael Kováts, who died here in Charleston, S. C. on May 11, 1779.

Unfortunately, I have several other commitments on May 16, and one of these commitments is to participate in Colonel Michael Kováts Day here in Charleston and at The Citadel.

Magyar history can take much pride in the gallant conduct of Colonel Michael Kováts, who was commissioned by George Washington and commanded the cavalry in Pulaski's Legion. For nearly two years, Colonel Kováts' men engaged the British along the eastern seaboard during the early days of our struggle for independence.

Without fear for his personal well-being, Colonel Kováts led his few men against a force of nearly 4,000 British regulars as they began their seige of Charleston on May 11, 1779. During the skirmish, Colonel Kováts was killed. Later in the day, his men paid tribute to him and buried him near where he fell. The courage of Michael Kováts and the men under his command prevented the British from over-running the weakened defenses of Charleston. As the colonial general, William Moultrie, during the next few days, was re-enforcing his Charleston garrison, the British withdrew from their seige of the city.

In 1954, just after I became President of The Citadel, we dedicated a drill field in the memory of Michael Kováts.

During World War II, I had many valiant and courageous Americans of Magyar ancestry in my Fifth Army who fought through Italy. I recall that after the war, when I was the Allied High Commissioner to Austria, many brave Hungarians escaped communism by risking their lives in crossing the Austro-Hungarian border. Thousands of these patriots made their way to our country.

I wish you and all the members of the Cleveland United Hungarian Society much health and happiness during our Bicentennial year.

With warmest and best wishes, I am,

Sincerely,

Mark W. Clark

